

Dosarul nr. 1ra-185/2022
1-19157506-01-1ra-08022022

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Gorencu Cornelia* în numele inculpatului Todos Ion, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

Todos Ion XXXXX, născut la XXXXX, anterior condamnat prin sentințele *Judecătoriei Cahul* din:
- **17.03.2010** în baza art.187 alin. (2), lit. b), f) Cod penal - 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal - 2 ani;
- **27.04.2010** în baza art.187 alin. (2), 84 Cod penal - 4 ani închisoare, cu aplicarea art.90 Cod penal - 3 ani;
- **02.11.2011** în baza art. art. 186 alin. (2) lit. c), d) 27, 186 alin. (2) lit. b), c), 84 alin.(1) Cod penal - 3 ani și 6 luni închisoare cu aplicarea art.85 Cod penal - 5 ani și 6 luni închisoare;
- **18.01.2012** în baza art. 362 alin. (1) Cod penal – 1 an și 6 luni închisoare cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal – 5 ani și 6 luni închisoare (eliberat după executare – 17.07.2017),

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 04.09.2019 – 27.11.2020;

instanța de apel: 20.01.2021 – 20.10.2021;

instanța de recurs ordinar: 08.02.2022 – 11.05.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2020, **Tudos Ion**, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a fost achitat pe motivul înlăturării caracterului penal al faptei săvârșite și reabilitat.

S-a respins cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea testării alcooscopice, ca fiind neântemeiată și lipsită de suport juridic.

2. În sentință prima instanță a constatat că:

Tudos Ion, a fost învinuit precum că, la 08.08.2019, aproximativ la ora 01:00 min., aflându-se la conducerea automobilului de model „XXXXX” cu n/î XXXXX, fiind stopat de către echipajul de poliție în mun. Chișinău, sect. Botanica, fiind bănuit de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fiind condus și supus testării alcoolscopice prin intermediul alcotesterului DRAGER în cadrul Dispensarului Republican de Narcologie, i-a fost stabilită concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat 0,52 mg/l, ceea ce semnifică că se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. La fel, s-a stabilit lipsa dreptului de a conduce mijloace de transport.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Todos Ion a fost învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi - „*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere*”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, *Greco Dumitru*, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-l recunoaște pe Todos Ion culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal și a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 8 luni, în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea art. 90¹ alin. (1) Cod penal, pedeapsa urmând a fi suspendată parțial, prima perioadă de 4 luni din pedeapsă urmând a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 4 luni, urmând a fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu încasarea din contul inculpatului în interesul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 30 de lei.

3.1. În argumentarea apelului procurorul a menționat că:

- concluzia instanței, precum că inculpatul ar fi acționat în stare de extremă necesitate, iar circumstanța dată reprezentând o cauză privind înlăturarea caracterului penal al faptei conform art. 35 Cod penal, este una neântemeiată. A constatat procurorul că, deși aparent, starea de sănătate a concubinei, care era gravidă în a 8 (opta) lună la acel moment, ar justifica într-un fel urcarea la volan a inculpatului în stare de ebrietate pentru a se deplasa la spital, totuși instanța, a ignorat faptul că inculpatul a avut asupra sa, telefonul mobil și a avut posibilitatea reală de a suna la „112”;

- instanța de fond, eronat a apreciat circumstanțele cauzei, or, declarațiile inculpatului Todos Ion, precum și probele prezentate în apărarea ultimului, au fost combătute totalmente de procuror în cadrul cercetării judecătorești.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2021, s-a admis apelul procurorului cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hătărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Todos Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, procesul penal a fost încetat.

A fost dispusă încasarea din contul inculpatului *Todos Ion* în beneficiul *Statului*, a cheltuielilor judiciare în sumă de **30** (treizeci) lei.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a constatat în fapt că:

Tudos Ion, la 08.08.2019, aproximativ la ora 01:00 min., aflându-se la conducerea automobilului de model "XXXXX" cu n/î XXXXX, fiind stopat de către echipajul de poliție în mun. Chișinău, sect. Botanica, fiind bănuit de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, fiind condus și supus testării alcoolscopice prin intermediul alcotesterului DRAGER în cadrul Dispensarului Republican de Narcologie, i-a fost stabilită concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat 0,52 mg/l, ceea ce semnifică că se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. La fel, s-a stabilit lipsa dreptului de a conduce mijloace de transport.

Acțiunile lui Todos Ion au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi - „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere”.

Consecvent, instanța de apel, a evidențiat că vinovăția inculpatului Todos Ion în comiterea infracțiunii încriminate se probează prin probele cercetate după cum urmează: declarațiile martorului Storceac Timofei; declarațiile martorului Balinschi Inga; procesul-verbal privind constatarea faptei de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, narcotică din 08.08.2018 (*f.d. 10*); procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 08.08.2019, (*f.d. 12*); procesul-verbal de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 6257 din 08.08.2019, (*f.d. 13*); procesul-verbal de ridicare din 16.08.2019, (*f.d.17*); procesul-verbal de examinare a documentelor din 16.08.2019 (*f.d. 19-23*).

În continuare, instanța de apel a reținut, că deși inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, care constituie o faptă prejudiciabilă prevăzută de legea penală, pasibilă de răspundere penală, inculpatul a fost liberat de pedeapsa penală, în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție pentru tragere la răspundere penală, întrucât fapta fiind comisă la 08.08.2019 și până la pronunțarea deciziei în apel 20 octombrie 2021, s-au scurs termenul de 2 ani prevăzut pentru această categorie de infracțiuni, în vederea tragerii la răspundere penală.

În aceiași ordine de idei, instanța de apel, raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, a considerat că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât vina inculpatului Todos Ion a fost dovedită indubitabil, or, efectuarea testării alcoolscopice care reprezintă obiectul de studiu al instanței de apel, au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Prin urmare, cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime 30 lei, în legătură cu efectuarea testării alcoolscopice, a fost admisă.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul *Gorencu Cornelia* în numele inculpatului Todos Ion, prin care invocând prevederile art.427 alin.(1), pct. pct.6), 8), 12)

Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

5.1 În motivarea recursului avocatul inculpatului a menționat că:

- instanța de apel, la adoptarea soluției de admitere a apelului acuzării și casării sentinței instanței de fond, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii, nu a apreciat fiecare probă separat și în coroborare, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 414, 417 Cod procedură penală, hotărârea instanței fiind motivată insuficient, aceasta urmând a fi una clară, concisă și concretă, în concordanță cu probele și actele din dosar;

- instanța de apel, nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil, în cauza respectivă și sub acest aspect, nu a oferit o argumentare motivată deciziei pe care se întemeiază soluția, hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art. 6 alin. (1) și (3) CEDO;

- prima instanță corect a constatat, că inculpatul a acționat în stare de extremă de necesitate și acțiunile ultimului fiind unicul mijloc de înlăturare a pericolului în care s-a aflat concubina sa și solicitarea asistenței medicale urgente prin intermediul "112", nu a constituit cel mai evident mijloc, în situația în care inculpatul și concubina sa, se aflau pe traseu, într-un loc întuneric și nestabil;

- instanța de fond a dat o apreciere corectă tuturor circumstanțelor cauzei, în legătură cu ce s-a dispus achitarea lui Todos Ion, pe motivul înlăturării caracterului penal al faptei săvârșite.

6. Referința asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, *Crijanovschi Sergiu* prin care a susținut că circumstanțele enunțate în cerera de recurs, denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de către recurent și decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, solicitând astfel, dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect Legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, instanța de recurs constată invocarea

temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. pct.6), 8) 12) Cod de procedură penală, însă tot din cuprinsul cererii de recurs, se conchide că, recurentul, nu și-a motivat în detaliu temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. pct.6), 8) 12) Cod de procedură penală, care în sine au structură normativă bine tălmăcită de legiuitor, în care hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului doar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel și doar în baza temeiurilor corespunzătoare prevăzute de Lege.

Din conținutul recursului declarat, se denotă, că recurentul invocă și își motivează alegațiile în apărarea poziției sale, precizând încălcarea de către instanța de apel a prevederilor art. 100 alin. (1), (4) Cod procedură penală.

În acest sens, cu toate că, norma precitatată supra nu ilustrează temeiurile pentru recurs strict prevăzute la art. 427 Cod procedură penală, instanța de recurs, acționând întru respectarea întocmai a cerințelor legii la îndeplinirea justiției și asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legislației, va examina alegațiile recurentului sub prisma încălcării de către instanța de apel a art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod procedură penală.

Ce ține de temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. pct.8) și 12) Cod procedură penală, instanța de recurs punctează că, recurentul nu a motivat sub nici o formă temeiurile precitate supra, ilustrând astfel careva probe care ar demonstra că prin decizia instanței de apel, au fost admise careva erori de drept.

În continuare, analizând alegațiile din cererea de recurs, precum că instanța de apel, la examinarea cauzei nu a cercetat probele administrate sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării acestora, precum și nu a motivat soluția adoptată, instanța de recurs constată fără echivoc, ca fiind neântemeiate și lipsite de careva suport probatoriu argumentele recurentului menționate supra, or, partea discriptivă a deciziei instanței de apel, în partea motivării soluției, cât și întreaga decizie redactată și motivată, cuprinde exigențele prevăzute la art. 417 Cod procedură penală.

Mai mult ca atât, instanța de recurs, analizând decizia instanței de apel prin prisma posibilelor erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, nu a găsit confirmarea alegațiilor părții apărării în cererea de recurs și constată cu certitudine, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat pe deplin atât prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8), pronunțând în cele din urmă o decizie legală, care are menirea de a întări încrederea justițiabilului în actul de justiție.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Conform art.414 alin. (5) Cod de procedură penală, *instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art.417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției*

date.

Instanța de recurs apreciază ca fiind declarative argumentele apărării prin care se invocă faptul, că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată, prin ce a ignorat să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

În continuare, instanța de recurs, va respinge alegațiile părții apărării, ce vizează, acțiunile inculpatului, prin săvârșirea ultimului a infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca fiind comisă în stare de extremă necesitate, cauză care înlătură caracterul penal al faptei conform art. 35 lit. c) Cod penal.

În context, instanța de recurs notează că, extrema necesitate constituie un act legitim, atunci când el corespunde situației și nu depășește anumite limite.

La caz, instanța de recurs, constată că inculpatul, urmare acțiunilor sale, nu a acționat în stare de extremă necesitate, a depășit limitele acțiunilor sale, astfel, fiind conștient de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, nu a contracarat situația creată. Astfel, admitând conducerea vehicolului fără permis de conducere și în stare de ebrietate, deși a avut posibilitatea să apeleze serviciul „112”.

Analizând conținutul materialelor dosarului, instanța de recurs concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art.27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corectă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Tudos Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, or, în fapt, decizia instanței de apel este una legală și întemeiată.

Totodată, instanța de recurs menționează că recursul apărării nu este motivat sub aspectul erorilor de drept invocate și argumentele recurentului constituie alegații ce nu pot fi reținute de către instanța de recurs.

Important de menționat, că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, potrivit prevederilor art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că temeiurile de casare invocate de către recurent nu și-au găsit aplicabilitatea, întrucât decizia atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmând a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Gorencu Cornelia* în numele inculpatului Todos Ion, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui **Todos Ion XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **23 iunie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie